

Hihetetlenül fájdalmas hírral köszöntött ránk az idei anyák napja. Ma délelőtt, életének 59. évében visszaadta lelkét teremtőjének Pogány Erzsébet, az Édesanya, az Ember, a Társ, a Barát, a hírportálunkat kiadó Szövetség a Közös Célokért igazgatója, és nem utolsósorban a felvidéki magyar közösség rendületlen harcosa.

Ezerkilencszázkilencvenegyben találkoztam vele először, akkor a Duray Miklós által irányított Együttélés politikai mozgalom központi irodájának a vezetője volt. Több választási kampányt vitt sikerre, nemcsak itthon, hanem Magyarországon, a Magyar Demokrata Fórumnál is. Később a Csoóri Sándor és Dobos László nevével fémjelzett Magyarok Világszövetségében dolgozott, majd 2001-től jött a Szövetség a Közös Célokért időszaka, melyben többek között 2005-ben elindította az első felvidéki magyar hírportált. Közben a Szlovákiai Magyar Közgazdász Társaságot is irányította. Elévülhetetlen érdemei vannak a királyfiakarcsai Magyarok Nagyasszonya szobor állításában, a felvidéki kisebbségi jogsegélyszolgálat működésében, számos kiadvány, könyv megszületésében. És mindez csak néhány kiragadott szelet egy elképesztően gazdag életútból.

Alig egy hónappal ezelőtt, április közepén somorjai lakásán találkoztunk személyesen utoljára, akkor a "Civil szervezetek erőfeszítései a család védelmében" című konferencia szervezése okán. Évek óta küzdött a gyilkos kórral, halált megvető bátorsággal. Egész életében tanult, tavalý a mérnöki oklevele mellé kiérdemelte a doktori címet.

A háttérben kívánt maradni, mégis ragyogott

Fáradhatatlanul dolgozott azért is, hogy közéletünk jeles szereplői méltó elismerésben részesüljenek. Ha az ő neve merült fel ezen a téren, rendszerint tiltakozott, és másokat javasolt. De így is átvehette 2010-ben a Teleki Pál Érdemérmét, 2014-ben az Esterházy Emlékérmét, 2015-ben a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjét, 2016-ban az Ex Libris Díjat.

„S elhulltanak legjobbjaink a hosszú harc alatt”

Írta: Oriskó Norbert

2018. május 06. vasárnap, 16:44

Egyet nem tudott, haragot tartani. Széles körű közéleti tevékenysége során természetesen előfordult, hogy nézeteltérésbe került egy-egy emberrel. Emberi nagyságából eredően ezeken rendszerint gyorsan, elegánsan túllépett, és képes volt bármikor az újrakezdésre. Egyszer ezt a tulajdonságát beszédtemaként felvettem neki, ő kedves mosollyal tette helyre kételyeimet: „Olyan kevesen vagyunk, össze kell fognunk, hogy eredményesek legyünk”.

Drága Erzsébet, hatalmas úr marad utánad. Köszönünk mindent. Isten veled!